

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 26/01/2024

*****

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 17

Nhiều lời dạy trong “*Tịnh Không Pháp Ngũ*”, chúng ta cũng đã được nghe khi chúng ta học 1200 chuyên đề và “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”, chúng ta nghe đi nghe lại lời của Thánh Hiền rất tốt, chúng ta nghe qua một hai lần thì chúng ta vẫn chưa thể thấm thấu vào trong nội tâm chai lì của mình.

Hòa Thượng nói: “***Con người ngày nay, rất dễ bị ma chướng vì họ thích cảm ứng, thần thông hay thích “vô công hưởng lộc”. Ma có thần thông, Chư Phật Bồ Tát cũng có thần thông nhưng các Ngài sợ chúng sanh không nhận biết một cách rõ ràng giữa Phật pháp và Ma pháp nên các Ngài dùng giảng Kinh, nói pháp để độ chúng sanh, các Ngài tuyệt đối không nhắc đến thần thông, cảm ứng.***”

Chúng sanh thích “*Vô công hưởng lộc*” nghĩa là chúng sanh không thích bỏ công sức nhưng vẫn muốn có lợi ích. Phật dạy chúng ta bố thí, chúng ta không muốn bố thí nhưng chúng ta muốn có tiền tài, địa vị thì điều này cũng giống như chúng ta không trồng dưa mà chúng ta vẫn muốn có được trái dưa. Ngay cả những người học Phật cũng có tâm cảnh này. Khi chúng ta học 1200 chuyên đề và “*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*”, Hoà Thượng đều đã nhắc đến những lời dạy này.

Hôm trước, có một người bị xe tông nên người đó ngã xuống đất và bất tỉnh, có một vị sư đi đến và niệm một câu thần chú thì người bị xe đâm liền có thể đứng dậy. Đây chính là do chúng sanh yêu thích thần thông nên Ma đến. Phật pháp dùng giảng Kinh, nói pháp, dùng sự tu hành nghiêm túc của chính mình để độ chúng sanh. Đây là sự khác biệt giữa chánh pháp và tà pháp. Chư Phật Bồ Tát và đệ tử trải qua đời sống nghiêm túc, dùng thân mình làm ra bài pháp sống động để tiếp dẫn chúng sanh.

Ma chỉ cần dùng một chút thần thông thì rất nhiều chúng sanh đã tin theo. Trong tất cả các môn học, chúng ta cần phải có một vị Thầy chuyên môn đồng thời chúng ta phải nỗ lực, dụng công dài lâu thì chúng ta mới có thành tựu. Nhiều người muốn có thành tựu nhưng không muốn bỏ ra công sức nên họ bị Ma dẫn dụ. Nhiều người bị Ma ám do hằng ngày họ có tâm mong cầu, vọng động, không có chánh tri, chánh kiến, việc làm không chánh đại, quang minh.

Có những người bị Ma nhập nhưng sau đó có người nói rằng: “*Công an đến!*” thì Ma liền chạy mất. Công an là người chấp pháp nên Ma đã sợ mà bỏ chạy. Ma là tà, tà gặp chánh thì tà sẽ biến mất. Hằng ngày, chúng ta phải giữ tâm chánh, việc làm chánh.

Chúng ta tuân thủ giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền, luật pháp quốc gia thì đó là chánh.

Gần đây, nhiều người gọi điện cho người khác tự xưng là công an, họ khiến cho mọi người sợ hãi và làm theo mệnh lệnh, chuyển toàn bộ tiền cho họ. Người thế gian thường nói: *“Có tật thì giết mình”*. Hiện tại hoặc trước đây, chúng ta đã làm việc phạm pháp nên chúng ta luôn lo sợ. Chúng ta làm những việc chánh đại, quang minh thì chúng ta có thể giống như Hòa Thượng nói là: *“Ngẩng mặt lên nhìn trời xanh mà vui sống!”*.

Có người luôn có cảm giác Ma ở sau lưng, nhìn lá chuối họ cũng tưởng đó là Ma. Ma dùng thần thông để mê hoặc chúng sanh nên Phật Bồ Tát không dùng thần thông. Chư Phật Bồ Tát và đệ tử trải qua đời sống nghiêm túc, dùng thân mình làm ra bài pháp sống động để tiếp dẫn chúng sanh. Trên *“Kinh Vô Lượng Thọ”* nói: *“Dĩ thân tác tắc”*. Lấy chính mình làm gương. Ngày nay, trong xã hội hiện đại một số việc làm trái với thuần phong mỹ tục đã dần bị loại bỏ.

Ngày trước, khi tôi đi tặng máy niệm Phật cho các cụ ở tỉnh Hưng Yên, trên vỏ hộp có in hình Phật nên các cụ trả lại vỏ hộp cho tôi, các cụ cho rằng mang hình Phật vào nhà thì sẽ có đại tội. Ở vùng đó, nhiều người không dám thờ Phật vì các Thầy pháp nói không được làm như vậy. Những người dân ở đây tiếp nhận lời dạy sai nên nhận biết của họ bị sai. Tư cách, việc làm của Phật đều là mô phạm cho thế nhân nhưng những Thầy pháp nơi đó, dạy người xa lìa hình ảnh, lời dạy của Phật Bồ Tát. Có người trong vùng đó nói, ở nơi đây không dám thờ Phật nhưng khi họ vào trong miền Nam, họ thấy nhà nào học Phật cũng có một gian thờ Phật rất trang nghiêm.

Hòa Thượng nói: *“Trong những năm gần đây “Kinh Vô Lượng Thọ” có thể phổ biến khắp thế giới vì Kinh rất dễ hiểu, có đạo lý, có phương pháp, người có trình độ cao hay thấp đều có thể hoan hỷ tiếp nhận. Nếu người có trình độ cao mới có thể nghe hiểu “Kinh Vô Lượng Thọ” thì bộ Kinh này sẽ không thể phổ biến khắp nơi để lợi ích chúng sanh”*. Trong *“Kinh Vô Lượng Thọ”*, lời dạy sâu sắc nhất chính là *“Tịnh Nghiệp Tam Phước”*: *“Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự Sư Trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp”*. Tịnh Nghiệp Tam Phước dạy chúng ta hiếu kính với Cha Mẹ, Thầy Cô, với Tổ quốc, với tất cả chúng sanh. Chúng ta có tâm hiếu kính với chúng sanh thì chúng ta sẽ *“từ tâm bất sát”*, không tùy tiện giết hại chúng sanh. Chúng ta dùng tâm này để đối trị ba nghiệp, đó là thân không sát, đạo, dâm. Nghĩa là thân không sát sanh, không trộm cắp, không khởi ý dâm. Ý không tham, sân, si. Miệng không nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác, nói lời thêu dệt.

Hai điều chúng ta dễ phạm nhất là nói dối và trộm cắp. Chúng ta nói những điều sai sự thật thì chúng ta đã nói dối. Hằng ngày, chúng ta đến cơ quan trễ giờ thì chúng ta đã phạm vào tội ăn cắp. Ngày trước, khi Ngài Lý Bình Nam lấy một phong bì của cơ quan, Ngài cũng lên xin phép thủ trưởng. Khi thủ trưởng của Ngài nói là hành động của

Ngài là không cần thiết, phiền phức thì Ngài Lý Bình Nam nói: “*Tôi là người học Phật, nếu tôi lấy đồ của người khác mà không xin phép thì tôi đã phạm phải tội trộm cắp!*”.

Hòa Thượng nói: “*Nếu người có trình độ thấp không thể hiểu “Kinh Vô Lượng Thọ” vậy thì sẽ sinh ra sự đối kháng. Từ đây, chúng ta có thể thể hội được “Kinh Vô Lượng Thọ” là “tam căn phổ bị”. Nghĩa là ba căn đều được độ, người lợi căn hay độn căn đều có thể thâm nhập. Chúng ta chưa hoàn toàn thể hội “Kinh Vô Lượng Thọ” nhưng chúng ta tận tâm tận lực hoằng dương, lưu thông một cách rộng rãi thì tương lai chúng ta nhất định sẽ có đại phước báu vô cùng, vô tận*”. Người thượng căn lợi trí, trung căn hay người ngu độn vẫn có thể hiểu được “*Kinh Vô Lượng Thọ*”.

Khi giảng “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, Hòa Thượng nói: “*Bạn đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” không?*”. Nhiều người vừa niệm Phật vừa trì chú, tụng Kinh, cầu Thần Quỷ để “*bổ sung*”. Gần Tết, có những người đi nhờ Thầy cúng để cúng cho gia đình cho chắc chắn. Chúng ta phải một câu “*A Di Đà Phật*” niệm đến cùng và tích cực làm những việc phù hợp nhân quả như bố thí tài, bố thí pháp, bố thí vô úy.

Một tháng ở Hà Nội, ngày nào tôi cũng làm việc từ sáng đến tối nhưng sức khỏe của tôi tốt hơn. Chúng ta phải tích cực làm việc lợi ích chúng sanh, đem đến niềm vui cho người. Phật dạy chúng ta bố thí có bố thí nội tài và bố thí ngoại tài. Bố thí nội tài là chúng ta bố thí năng lực, trí tuệ, sức khỏe. Bố thí ngoại tài là chúng ta bố thí tiền tài, vật chất. Tôi tích cực dùng sức khỏe, năng lực của mình để lợi ích chúng sanh. Gần Tết, tôi tích cực gói bánh ú, mọi người ăn đều khen ngon, một cân nếp có thể làm được mười chiếc để tặng. Chúng ta chỉ cần phát tâm cho đi thì chúng ta sẽ làm được rất nhiều việc.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta hiểu rõ, tường tận, không còn lo lắng mà chúng ta tự tại với việc sinh tử vậy thì lúc nào chúng ta cũng có thể ra đi*”. Nhiều người rất lo sợ, e dè khi nhắc đến sinh tử. Chúng ta sợ sinh tử là chúng ta sợ một việc mà chúng ta không thể thay đổi được, chúng ta không nhắc đến sinh tử thì nó vẫn đang từ từ đến. Chúng ta còn ở thế gian thì chúng ta tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến, khi nào cần ra đi thì chúng ta sẽ tự ra đi.

Thầy Thích Nhất Hạnh bên Thiên Tông cũng nói: “*Cảm ơn đời mỗi sớm mai thức dậy. Ta có thêm một ngày mới để yêu thương!*”. Chúng ta sống thêm một ngày, là chúng ta có thêm một ngày tận tâm tận lực để hy sinh phụng hiến, Phật sẽ an bài cho sự ra đi của ta. Chúng ta tận tâm tận lực đối với người, trong tâm chỉ có một câu “*A Di Đà Phật*” thì Phật sẽ đến an bài việc cơm gạo áo tiền, việc ra đi cho chúng ta. Trong suốt 70 năm Hòa Thượng đã chứng minh cho lời dạy của Ngài dành cho chúng ta và cho các thế hệ sau là đúng.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta còn duyên với chúng sanh, còn những việc chưa làm xong, còn cần lưu lại vài năm, vài chục năm thì chúng ta ở lại cũng không*

có chương ngại. Chúng ta ở thêm để giúp đỡ chúng sanh, nếu chúng ta không còn duyên phận nữa thì chúng ta có thể đi sớm một chút để chúng ta hoàn thành học nghiệp của mình ở thế giới Tây Phương Cực Lạc và mau quay trở lại để độ chúng sanh". Chúng ta về thế giới Tây Phương Cực Lạc giống như chúng ta đi du học, chúng ta hoàn thành học nghiệp thì chúng ta quay lại thế giới Ta Bà độ chúng sanh. Ngay đến những người niệm Phật cũng sợ hãi về cái chết, ngày ngày niệm Phật cầu vãng sanh nhưng tâm họ vẫn chưa muốn đi.

Hòa Thượng từng nói: "*Nếu chúng ta tổ chức Phật thất mà chúng ta ghi một dòng chữ to là: "Phật thất ba tháng nhất định vãng sanh", thì để xem có ai đến không. Nếu Phật thất nhất định vãng sanh thì chắc sẽ không có ai đến!*". Sau khi nói xong Hòa Thượng cười rất tươi. Nếu chúng ta không nhìn thấu đáo thì chúng ta không dễ tan nhạt với sinh tử.

Hôm trước, tôi hộ niệm cho một bà cụ, tôi nói chuyện với gia đình, tôi nói: "*Khi nhà thơ Cao Bá Quát nhìn thấy một chiếc xe tang đi qua, ông thốt lên mấy câu thơ và ông khóc. Mọi người tưởng người đã khuất là người thân của ông nhưng ông nói, ông khóc cho kiếp nhân sinh này!*". Tôi luôn phản tỉnh chính mình bằng câu nói: "*Tử vong là kết quả cuối cùng của kiếp con người mà không ai có thể thay đổi được!*". Con người luôn nằm trong định luật Sinh - Lão - Bệnh - Tử. Lớn như vũ trụ cũng nằm trong định luật Thành - Trụ - Hoại - Không. Các nhà khoa học cũng nghiên cứu, chứng minh nhiều tinh cầu trong vũ trụ đã mất đi, khi chúng ta nhìn thấy ánh sáng xẹt qua bầu trời thì đó là những tinh cầu bị nổ từ cách đây hàng triệu năm ánh sáng.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nói đến "*Kinh Vô Lượng Thọ*", nói đến sự tử vong của kiếp con người. Chúng ta nắm được việc sinh tử thì chúng ta đi sớm cũng không có chương ngại, nếu có duyên với chúng sanh thì chúng ta ở thêm cũng không sao. Chúng ta chưa nắm được phân tự tại vãng sanh thì chúng ta phải hiểu rõ về kiếp nhân sanh, chúng ta đều sẽ sinh ra, già đi, bệnh và sẽ chết. Nếu chúng ta muốn thời gian ngừng lại để Cha Mẹ sống mãi với chúng ta thì con cháu của chúng ta sẽ không thể lớn, trưởng thành. Nếu thế hệ trước không mất đi thì chúng ta cũng sẽ không có chỗ để ở. Nếu chúng ta có thêm nhiều thời gian thì chúng ta có thêm nhiều có hội để cống hiến, giúp ích cho chúng sanh.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!